

Arrest

**nr. 53 490 van 20 december 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 3 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 10 november 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 maart 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 29 maart 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Zhabar, gemeente Mitrovica en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. U zou Kosovo verlaten hebben omwille van medische problemen. Zo zou u lijden aan een zware vorm van diabetes. In Kosovo zou u bij uw zoon H.(...) hebben ingewoond. Omdat deze zelf ziek is zou hij gezegd hebben dat hij u niet langer kon verzorgen. Omwille van uw ziekte zou u niet in staat zijn om alleen te wonen. U zou dan beslist hebben om in België bij uw stiefzoon G.(...) te komen verblijven. G.(...) zou de zoon zijn van uw voormalige echtgenoot en een Servische vrouw. Na het overlijden van de Servische moeder van G.(...) zou u hem geadopteerd en opgevoed hebben. U zou hierdoor nooit enige problemen gekend hebben in Kosovo. U hebt in België asiel aangevraagd op 10 november 2009. U bent in het bezit van een identiteitskaart en een Kosovaars paspoort afgeleverd op 11 augustus 2009.

B. Motivering

Ik stel vast dat u geen gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U zou naar België gereisd zijn omwille van gezondheidsproblemen en omdat uw zoon in Kosovo niet langer voor u kon zorgen. U zou geen andere problemen gekend hebben in Kosovo (CGVS, p. 2 en 3). Deze door u aangehaalde vluchtmotieven zijn echter van louter medische, familiale en socio-economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. In de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 is echter wel een andere procedure voorzien voor personen die in omstandigheden als de uwe verkeren. In uw geval dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht te worden aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit en uw nationaliteit, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn). Verzoekster voert aan dat artikel 49/3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek voeren naar bijkomende bescherming en een asielaanvraag automatisch beide aspecten dekt. Vervolgens citeert verzoekster artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en ze stelt dat haar asielrelaas niet ernstig in twijfel kan worden getrokken en aan de hand van haar identiteitsdocumenten wordt bewezen. Verzoekster stelt dat de etnische spanningen tussen Albanen en Serviërs in Kosovo sedert de onafhankelijkheidsverklaring opnieuw hoger oplopen, zeker in het noorden van Kosovo. In Mitrovicë, waar verzoekster woonde, wonen in het noorden Servische en in het zuiden Albanese Kosovaren. Gezien de huidige situatie in het noorden van Kosovo meent verzoekster dat voldaan is aan de voorwaarde uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster besluit dat haar de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

2.2. Verzoeksters middel is niet ontvankelijk voor zover zij daarin de schending van de Kwalificatierichtlijn aanvoert. Los van het feit dat deze richtlijn wat de subsidiaire bescherming betreft, ondertussen is omgezet in onze Belgische wetgeving waardoor de schending ervan niet langer dienstig

kan worden aangevoerd, vereist de uiteenzetting van een rechtsmiddel immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr.165.291). Verzoekster maakt niet duidelijk op welke wijze de Kwalificatierichtlijn zou zijn geschonden.

2.3. De Raad merkt op dat verzoekster zich in haar middel enkel richt op de subsidiaire beschermingsstatus en haar betoog niet betreft op de bestreden beslissing wat de daarin vervatte weigering van de vluchtelingenstatus betreft. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft sluit de Raad zich aan bij de motieven van de commissaris-generaal die hij tot de zijne maakt.

2.4. Van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij van bij aanvang coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Blijkens de gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan had verzoekster nooit eerder gewag gemaakt van de etnische spanningen in het noorden van Kosovo tussen Albanezen en Serviërs. Zowel bij het invullen van de vragenlijst op 22 december 2009 (stuk 10, Vragenlijst, p. 2) als bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2010 (stuk 3, gehoorverslag CGVS 09/03/2010, p. 3) vermeldde verzoekster enkel haar gezondheidsproblemen en het gebrek aan verdere opvang door haar zoon als redenen die haar ertoe hebben gebracht Kosovo te verlaten. Daargelaten de vraag of verzoekster de gespannen situatie in het noorden van Kosovo, waarvan verzoekster beweert dat ze aanleiding kan geven tot subsidiaire bescherming, nog in deze fase van de procedure voor het eerst kan invoeren, stelt de Raad vast dat zij haar relaas op dit punt niet in het minst met concrete gegevens onderbouwt. Een verwijzing naar een algemene situatie volstaat immers niet om *in concreto* aan te tonen dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Uit verzoeksters betoog kan evenmin worden afgeleid dat er in het noorden van Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict woedt dat de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet zou rechtvaardigen.

Er werd geen schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. GEES ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

F. TAMBORIJN